Sosyalizme açılan ileri demokratik düzeni devrim yoluyla kurmak için ileri!

İŞÇİNİN SESİ

Ulusal Demokratik Cephe (UDC) için ileri!

BÜTÜN ÜLKELERİN PROLETERLERİ, BİRLEŞİN!

YIL:4, SAYI:74, 20 AĞUSTOS 1977

20'yi aşkın ilden 300'e yakın örgüt UDC'ye katılıyor

Ulusal demokratik cephe gerçekleşiyor

Gerici–faşist azınlığın zorbalığa dayanan MC yönetimine karşı işçi sınıfımızın önderliğinde halkın ilerici devrimci çoğunluğunun Ulusal Demokratik Cephesi (UDC) çığ gibi büyüyor. DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler'in 28 Temmuz'da yaptığı UDC çağrısı ülkenin dört bir köşesinde yankılanıyor.

20'yi aşkın ilden 300'e yakın yerel meslek ve yığın örgütü, ortak duyurularla UDC'de onurlu yerlerini alacaklarını belirttiler. Gazetemiz basıma girene dek Adana'da 6, Ankara'da 13, Aydın'da 9, Balıkesir'de 8, Bursa'da 11, Denizli'de 5, Diyarbakır'da 13, Edirne'de 13, Elâzığ'da 13, Eskişehir'de 17, Gaziantep'te 12, İstanbul'da 24, İzmir'de 46, Kayseri'de 15, Kocaeli'nde 10, Konya'da 6, Manisa'da 8, Mersin'de 9, Uşak'da 9, Trabzon'da 8 örgüt UDC'ye katılacaklarını açıkladılar. Bu halkın aktif, örgütlü çoğunluğu, milyonlar demektir. Kaldı ki iller ve örgüt sayıları her geçen gün artıyor.

UDC'ye katılan örgütler başta DİSK'e bağlı devrimci sendikalar olmak üzere, Türk–İş'e bağlı kimi sendikalar, bazı bağımsız sendikalar, İGD, İKD, TÖB–DER, KÖY–KOOP, TÜS–DER, TÜTED, TÜM–DER, TÜMOD, TMMOB ve mühendis odaları ayrı ayrı, TRT–DER, GİB–DER, İM–DER, DEV–GENÇ, TÜMOR–DER, TÜMZER BANK DER, TÜMAS, TİB, PİM, İLTIP–DER: Halkevleri, KÖGEF, Tabip Odaları, Çağdaş Hukukçular Derneği, ÇIRAK–DER, DDKD, DHKD, Hal İşçileri Kültür ve Dayanışma Derneği, ENERJİ–DER, Sanatçılar, Karikatürcüler Birlikleri, Halk Ozanları Kültür Derneği.

Arkası 1. Sayfada

"Devrimin sonucu, işçi sınıfının burjuvaziye yardımcı, otokrasiye karşı saldırısının şiddeti açısından güçlü ama politik olarak âciz bir yardımcı rolü mü, yoksa halkın devriminde önder rolü mü oynayacağına bağlıdır. (Lenin, İki Taktik)"

İşçi sınıfı düşmanı politika gereken yanıtı aldı

Sosyal–İş Sendikası yönetiminde olan TİP'liler, TİP'in genel çizgisine uygun olarak, gerici–faşist güçleri bir kenara bırakıp DİSK ile uğraşmayı baş "eylem" edinmişlerdir. Son olarak, Sendika'nın olağanüstü genel kurulunda yine DİSK'e çamur atmaya, DİSK'li konuklara ters davranmaya kalkıştılar. Buna karşı, DİSK 1. Bölge Temsilciliği ve DİSK'e bağlı sendikalar ortak bir bildiri ile gereken yanıtı verdiler.

DİSK 1. Bölge Temsilciliği, Baysen–İş, Besin–İş, Dev Maden–Sen, Devrimci Toprak–İş, Genel–İş, Has–İş, Petrol ve Kimya İşçileri Sendikası, Tek Ges–İş, Teknik–İş, TİS, Basın–İş Ankara Şubesi, Maden–İş 2. Bölge Temsilciliği ve Turizm–İş Anadolu Bölge Temsilciliği'nin ortak bildirisinde, Sosyal–İş yöneticilerinin siyasal düşüncelerinden kaynaklanan bölücülükleri sert bir biçimde eleştiriliyor.

DİSK'i işçi sınıfının bilimi ışığında vermekte olduğu sosyalizme açılan ileri demokratik bir düzen savaşımından hiçbir gücün alakoyamayacağı belirtilen bildiri özetle şöyle:

"DİSK'in tutumu ve Ulusal Demokratik Cephe'nin neyi hedeflediği açıkça ortada iken Sosyal–İş Genel Başkanı Özcan Keskeç büyük bir tahrif çabasına girişmiş, DİSK'i bir yandan tekelci sermayenin isteği olan AP–CHP koalisyonunun oluşmasına destek olmakla, bir yandan da burjuvazinin tekeller dışı kesiminin kuyruğuna takılmakla suçlamıştır."

"Bizler, DİSK'e bağlı sendikaların Ankara'daki örgütleri olarak, hangi yönden gelirse gelsin Ulusal Demokratik Cephe'nin oluşmasında özellikle işçi sınıfının birliğine zarar verecek her türlü davranışa bütün gücümüzle

Arkası 5. Sayfada

Maden–İş, MESS'in gizli toplantı tutanaklarını açıkladı

MESS'in korkusu ortaya çıktı

Maden–İş'in Genel Sekreteri Mehmet Ertürk, MESS'in gizli toplantı tutanaklarını ve kararlarını açıkladı. Bunları aynen yayınladıklarını, "tek kelime dahi eklemeye gerek görmediklerini" söyledi. Gerçekten de tutanaklar yorum gerektirmiyor. MESS'in amaçlarını, işçi sınıfını bölme çabalarını, korkusunu, sahtekârlığını, hepsini açık ediyor. Sınıf savaşımını canlı bir biçimde yansıtıyor.

MESS inkâr etti. Ama MESS Genel Sekreteri İlhan Lök'ün inkâr ederken söyledikleri, ağzı kararlara aynen uyuyor. MESS'in inkârı bile tutanakların doğruluğunu kanıtlıyor.

Bu tutanakların bir bölümünü aşağıda veriyoruz:

Yiğit Arçelik işçileri grevde

GİZLİ TOPLANTI

YERİ: Gümüşsuyu MESS lokali

TARİHİ: 7 Temmuz 1977

MESS Yöneticisi: Arkadaşlar, sendika bu grevi finanse edemez. Dayanışmamızı daha da kuvvetlendirmemiz lâzım. Bursa ve Ereğli de devreye giriyor. Bu işyerlerini de greve itip sendika-

Arkası 5. Sayfada

Türkiye Kürdistan'ında ırkçı-faşist baskılar

İkinci MC'nin tüm halkımıza karşı artan kanlı terörüyle birlikte, Türkiye Kürdistanı üzerindeki ırkçı faşist baskılar da ağırlaşıyor. Kürt köylerine jandarma baskınları yoğunlaşıyor. 1. MC dönemindeki baskı ve zulüm, birçok köyün halkını dağlara göçmek zorunda bırakmıştı. 2. MC'nin bu baskıyı daha da ağırlaştıracağı, toplu kıyıma yöneleceği daha şimdiden açıkça görülüyor.

Son günlerde yine uydurma kılıflarla Kürt köyleri aranıyor. Kaçakçı, haşhaş, silâh vs. arama gibi bahanelere şimdi de Hint keneviri eklendi. Bu bahaneyle Siirt köylerine kanlı baskınlar yapıldı.

Kürdistan'a yapılan baskınlarda ileri sürülen arama bahanelerine artık kimse inanmıyor. Demirel'lerin, Erbakan'ların, Türkeş'lerin yolsuzlukları, cinayet-

Arkası 5. Sayfada

BAKIŞ

Birlik ve Hegemonya

Emine Engin

Birlik ve hegemonya, ordu ve kumanda gibidir. Kimle, kimin hegemonyasında, ne için birlik — bu somut koşullara göre belirlenir.

Bizim Ulusal Demokratik Cephe'miz anti–emperyalist, anti–faşist birliktir. Bugün ülkede anti–emperyalist, anti–faşist dönüşümleri sonuna dek götürmekten çekinmeyecek, devrimci yöntemleriyle tüm halkın yaratıcı insiyatifini açabilecek, kararlı, nefesli, örgütlü toplumsal güç hangisidir? İşçi sınıfıdır. Öyleyse, bizim UDC'mizin kalıcı kazanımlarının anahtarı işçi sınıfının hegemonyasıdır. Bu aynı zamanda ileri demokrasiyi sosyalizme açabilmenin de koşuludur. "Leninizm'in özü proletarya hegemonyası"dır. Proletarya hegemonyasının başlıca aracı ise sınıfın politik birliği, Marksçı–Leninci partisidir.

Tam da birlik oluşurken, hegemonyadan söz etmek oyun bozanlık gibi gelebilir mi? Değildir. Düşman ortak, tehlike reeldir. Birliğin nesnel temeli vardır. Sonra, hegemonyayı açıkyüreklilikle savunmak, bu uğurda savaşmak, masa başında hegemonyayı şart koşmak demek değildir. Hegemonya masa başında kazanılmaz. Leninci ilkeleri gizlemeden, ödün vermeden, en geniş yayarak, o gün için en doğru, en ileri belgileri atıp çoğunluğu peşinden sürükleyerek ve böylece hegemonya için savaşan öteki güçlerin nefessizliğini, tutarsızlığını savaş içinde sergileyerek kazanılır. İ. Bilen'in Raporu, bu Leninci yaklaşımın canlı örneğidir. "İşçi sınıfının hegemonyasını sağlamak, kazanmak için savaşmak..." diyor İ. Bilen.

Amerika Türkiye'ye çıkartma yapacak!

Amerika Birleşik Devletleri emperyalizmi, NATO ve onların yerli maşası MC, işçi sınıfımızın, halkımızın yükselen devrimci savaşına karşı ülkeye askeri çıkartma gösterilerine girişiyorlar. Eylül sonu, Ekim başında yapılacak olan NATO manevrasında 6000 Amerikan deniz piyadesi Türkiye'ye çıkartma yapacaktır. Manevranın adı "kararlılık gösterisi"dir.

Bu açıkça gösteriyor ki, bir savaş anında ülkemizi kardeş Sovyet halkına karşı kullandıracak olan gerici–faşist güçler, devrimci savaş karşısında köşeye sıkışınca da ABD'yi, NATO'yu ülkeyi işgale çağıracaklardır. İşte bunun gösterisini yapıyorlar. Ordu içinde yurtsever er ve subayların olduğunu biliyor, "zamanı gelince" ordunun tümüne söz geçiremeyeceklerinden kor-

Arkası 5. Sayfada

İGD Gaziantep Suburcu Şubesinin bildirisi

Gençliğin sesi tüm yurt çapında yükseliyor, işçi sınıfının gür sesine katılıyor. İGD Gaziantep Suburcu Şubesi'nin yayınladığı bildiride, "Türkiye'de egemen işbirlikçi tekelci güçler çıkmaz içindedirler. Türkiye'nin dört bir yanından işçilerden, köylülerden, gençlerden, öğretmenlerden, emekçilerden kavga sesleri yükseliyor." deniyor. İşçi sınıfı öncülüğünde halkımız ile gerici faşist güçler arasındaki savaşta gençliğin yerini tanımlayan bildiri özetle şöyle:

"Bu savaşımda gençlik, ulusal demokratik kitle örgütü olan İGD (İlerici Gençler Derneği) ile yer alıyor. İGD keskinleşen sınıf savaşında 'Gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur' belgisinden hareket ederek gençliği örgütleyip kucaklıyor... Artık anti–emperyalist, anti–faşist tüm gençlik (işçi, köylü, öğrenci) İGD'de örgütleniyor ve yığınsallaşıyor. Ezen ve ezilen ulustan tüm gençlik ırkçı şoven baskılara, ulusal baskı ve ayrıcalığa karşı savaşım verirken, hergün yoğunlaşan bozguncu akımların ve faşist saldırıların boşa çıkarılması için gençliğin tek ve merkezî örgütüyle demokrasi savaşımında yerini alıyor.

Bugün genç olarak iki seçenekle karşı karşıyayız. Ya emperyalizm ve işbirlikçi tekelci gerici faşist güçlerin saflarında yer alacağız. Ya da barış, demokrasi ve insanca bir dünya isteyenlerin saflarında yer alacağız. Başka bir yol, seçenek yoktur.

Günler tüm ilerici gençliğin sesini, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm savaşımında işçi sınıfının gür sesine bir kat daha katması gereken günlerdir. Artık bağımsızlık, demokrasi, toplumsal kurtuluş savaşımı yılgınlığa yer bırakmıyor. Konumumuz ne olursa olsun, korkmak ya da yılmak yok olmaktır. Kararsızlık ve panik yok olmak demektir.

Türkiye'de gençliğin tek merkezî yığınsal örgütü için ileri!

Sosyalizme açılan ileri demokrasi savaşımını devrim yoluyla kurmak için ileri!"

TKP düşmanlığıyla hiçbir yere varamazsınız

R. YÜRÜKOĞLU

Türkiye işçi sınıfının tek devrimci partisi Türkiye Komünist Partisi bugün en önde savaşıyor. Onbinlerce korkusuz militanı, yüzbinlerce yiğit gönüldaşı, TKP'nin sancağını her yerde en önde dalgalandırıyor. En coşkun sevincimiz, gelecek günler için en büyük güvencemiz budur. Yerli—yabancı tekellere, faşizme karşı her namuslu yurtsever bu oluşumu sevinçle karşılıyor.

Ne var ki bu durum, legal sosyalist hareket içinde "dükkân açmış" kimilerinin hiç de hoşuna gitmiyor. Çünkü böyleleri, TKP güçlendikçe ya "geçmiş"lerini temizleyip devrim safında yer tutmak ya da yokolup gitmekle karşı karşıya kalıyorlar. Açmazları daha fazla büyümeden, hazır TKP de illegalken, bu şanlı partiye vurabildiğince vurup hem TKP'yi zayıflatmaya, hem kendileri taş tutmaya çalışıyorlar.

Bazı çoktan gümleyip gitmiş "politik ölüler" de bu yolu tutarak tekrar dirilmeye çalışıyorlar. Şöyle düşünüyorlar: "Partilerimiz birkaç yüz kişi kaldı. Yayınlarımız satmaz oldu. Ama TKP'den yazan herşey onbinlerce satıyor. Öyleyse vuralım TKP'ye, sürümümüz artsın. Devrimci kafalar da tam istediğimiz gibi iyice karışsın." ...Evet, "politik ölüler" TKP'ye saldırarak, onun tarihini, politikasını mıncıklayarak dirilmek istiyorlar. Onun için her gün cilt cilt "TKP tarihi", çarşaf çarşaf "program eleştirileri" çıkıyor. Bu kervana şimdi de TSİP'çiler katıldı.

İlke dergisi, Haziran ve Temmuz sayılarında sayfa sayfa TKP Program ve politikasını "eleştiriyor". Eleştirmiyor, yalan söylüyor, tahrifat yapıyor. Cağaloğlu'nda herkesin gözü önünde ukalâlıklar dizerken, binbir kahır altında, hergün şimdilik adsız kalacak kurbanlar vere vere savaşan illegal bir partiyi "legalizm"le suçlayacak denli komik duruma düşüyor.

Yazının sürüm için yazıldığı başına konmuş bir başka komik açıklamayla gün gibi ortaya çıkıyor. Yazdıklarını aynen aşağıya alıyoruz: "Bu eleştiri 1976 yılının sonbaharında hazırlanmıştır. Ancak sosyalist birlik meselesinin ciddiyeti gözönünde tutularak hemen yayınlanması yoluna gidilmemiştir... Eleştirinin yayınlanması bir hayli gecikmiştir... Son dönemdeki bazı gelişmeler 'eleştiri'de ele alınan bazı noktaların etkisini gösterdiği izlenimini vermektedir. Özellikle 'Konferans'daki konuşmalar ve bazı son yayınlar bu konuya tanıklık etmektedirler. Ancak bundan 'eleştiri görevini yerine getirdi' sonucu çıkarılmamalıdır."

Vay canına. "Yazılmış ama yayınlanmamış" eleştiriden etkilenilebileceği oldukça ilginç bir fikirdir hani.

Dahası, Türkiye Komünist Partisi bugünkü savaş yörüngesini, TKP Merkez Komitesi Politik Bürosu'nun 24 Mayıs 1973 günlü tarihsel kararlarıyla aldı. Kendi iç dinamiği, kendini yenileme güzüyle oportünizmi ve likidatörlüğü yenerek aldı. Partinin taban üyesinden Genel Sekreterine dek kendi öz malı olan savaş hattını "yayınlanmamış eleştiri"ye bağlayabilmek ise olsa olsa Kıvılcımlı hareketinin en belirgin özelliklerinden olan "megalomani" ile açıklanabilir.

Ama birşey kesin. 90 sayfanın 55'ini TKP'ye ayıran İlke 43. sayıyı satar... Satar ama bu satış, Lenin'in dediği gibi ancak "yağlı ipin asılan adama verdiği destek" cinsinden bir destek olur onlara.

TKP Genel Sekreteri İ. Bilen'in iki değişik fotoğrafını yayınlayan Ürün dergisini kutlamak gerek. Dergiyi çıkaranlar hakkında istenen hapis cezası yüzlerce yılı aşmışken, Ürün bu sayısıyla da gerçek demokratlığın, yiğit devrimciliğin örneğini verdi. Bu örneklerden ders çıkarıyoruz. Ve tüm devrimcileri bu yılmaz dergiye abone olmaya, abone bulmaya, onu her yoldan desteklemeye çağırıyoruz.

ürün

P.K. 41
Sirkeci
İSTANBUL

ATILIM KÖŞESİ

Çıkış yolu

Seçim yapıldı. Ama bügünkü halk düşmanı düzeni biteviye yıpratan politik, ekonomik, sosyal, kültürel, moral bunalımların burgacından Türkiye çıkamadı. Tersine, bunalım süreci, bu burjuva toplumunun bütün alanlarında daha da derinleşiyor.

Emperyalist çevreler, NATO'lara bağımlı işbirlikçi burjuvazi, egemen çevreler, eski eli kanlı bir hükümeti yeniden halka dayatmakta ayak diriyorlar. Onların bu çabalarına el altından Sancarlar, arkadan ve açıktan Amerikan emperyalistleri, CİA, NATO destek oluyor. Koçlar, Sabancılar, holdingçiler AP'den ve CHP'den ortak hükümet çıkarmak istiyorlar. Ankara'nın politika yuvalarında, Meclis kulislerinde dolaplar dönüyor, pazarlıklar oluyor. Burjuvazi halkı politika dışında tutmak, savaşı Meclis'in içine kapatmak istiyor.

Bir gerçek bir daha yinelendi. Burjuvazi, eskiden olduğu gibi, kolay kolay hükümet kuramıyor. Kurduğunu kanla, kurşunla ayakta tutuyor. Bu sürece karşı en başta işçi sınıfı gittikçe daha dirençli ve örgütlü bir savaş yürütüyor. Grevler, özellikle Maden-İş'in yığınsal grevi, daha çok politik nitelikler taşıyor. Metalurji işçilerinin grevini, işte bu nedenle halkın, toplumun değişik katmanları, değişik biçimlerde destekliyor. Bu grevi başarıya ulaştırmak parolası, bilinçli yığınları sarıyor. Tabanın atılımları Türk-İş'in yönetimini etkiledi. Eli kanlı Demirelleri, Türkeşleri, Erbakanları hükümete getirmemek için ileri sürülen genel grev parolası geniş yankılar uyandırdı.

Böylece görülüyor ki, TKP'nin Ulusal Demokratik Cephe kurma çabası, bu zorunlu sorun, bu ide yavaş yavaş somut biçimlere dönüşüyor. Eğer işbirlikçi burjuvazi hâlâ faşizme tırmanma yolunu zorluyorsa, Demirellerin hükümetini halka dayatmak istiyorsa, bu önemli ölçüde ilerici güçlerin dağınıklığından, Ulusal Demokratik Cephe'nin kurulamamış olmasından geliyor. Olaylar, böylesi bir güç birliğinin kurulmasından yana gelişiyor. Güncel sorun, biraraya gelip, bu cephenin savaş, eylem platformunu, programını hazırlamaktır. Bundan yan çizen her demokratik örgüt, sosyalist akım ve parti halktan, onun savaşından kopacaktır.

Çıkar yol ilerici güçlerin savaşta cephe birliğidir. TKP bu yoldadır. Halktan yana, demokratik bir hükümet bu yoldan kurulabilir.

İleri demokrasi

TKP'nin Programını, savaş hedeflerini yığınlar benimsedikçe güçten düşen oportünistlerden boğuk sesler çıkıyor. Bağırıp çağırıyorlar, uzun, "kitabî" yazılar döşeniyorlar. İleri demokrasi kavramını mıncıklıyor, "vay Türkiye için nasıl böyle denir?" diyorlar.

"...Devrimcilik gösterişi yapan küçük burjuvalar" için Lenin şöyle diyor: "Bunların hepsi kendilerine Marksist derler ama Marksizmi anlayışları umutsuzluk derecesinde ukalâcadır. Bunlar, Marksizm'de belirleyici olanı, yani onun devrimci diyalektiğini anlamaktan tümüyle yoksundurlar."

Dünya kapitalist sistemi homojen bir bütün değildir. Bir hiyerarşidir. İçinde emperyalist, sömürge, yarı-sömürge, bağımlı, çeşit çeşit ülke vardır. Gelişmişi, az gelişmişi, orta gelişmişi, düzey düzey kapitalist ülkeler yer alır. Bu çeşitlilik, o ülkelerdeki devrimci hedeflerde de yansır.

Türkiye, orta derecede gelişmiş kapitalist ülkelerdendir. Bu "orta" gelişmişlik Türkiye'yi kapitalist sistemdeki çeşitliliklerin yol ağzı yapıyor. Türkiye Maocuların söylediği gibi yarı-feodal, yarı-sömürge bir ülke değildir. Ama dört bir yanından emperyalizme bağımlıdır. Burjuva demokrasisinden bile nasibini alamamıştır. Yer yer feodal kalıntılar taşır. Bu bakımdan önümüzde ulusal demokratik devrimci görevler vardır. İşbirlikçi-holdingçi burjuvazi emperyalizmle bütünleşmiştir. Baş düşman bu iki başlı düşmandır. Yerli yabancı tekellerin tüm halkımıza karşı bu ortaklığı, sosyalizme açılan ileri demokratik düzen savaşımını gündeme getirmiştir.

İşte yaşam böylesine zengin. Marksizm-Leninizm'in devrimci diyalektiği tek çıkar yol.

Kimin dili? Kimin yolu?

HÜSEYİN TANIR

Türkiye işçi sınıfının savaş tarihi eskidir, zengindir, canlıdır. O, politik savaş alanına, Oktobr devriminin ateşleri içinde, bundan 57 yıl önce TKP'siyle atıldı. İlk kanlı deneyimlerini Kurtuluş Savaşı'nda kazandı. TKP, topu tüfeği kucağında doğdu. Daha sonraki yıllar, erkini giderek sağlamlaştıran burjuvazi her birkaç yılda bir TKP'yi tırpanladı. Bugün de, işbirlikçi tekelci burjuvazi, TKP'yi kendine can düşmanı bellemiştir.

Bu şanlı tarihin sayfalarında, oportünizmin, likidasyonun hüküm sürdüğü anlar da vardır. TKP Genel Sekreteri İ. Bilen, tarihsel Konya Konferansı'nda okuduğu raporda, "biz komünistler, Leninci gerçekçiyiz. Komünist morali her zaman temiz tutarız. Olgular direngendir. Mızrak çuvala sığmaz. Partimiz, uzunca bir süreç uyuşuk, beceriksiz kalmıştır" diyor ve bu likidasyona karşı savaşımı anlatıyor. 24 Mayıs 1973'de yapılan Politbüro toplantısıyla karanlık günlerin sona erdirildiğini açıklıyor. İşte bu tarihe dek uzunca bir süre ülkemizde oportünisti, likidatörü, polis ajanı elini, kolunu sallaya sallaya cirit attı.

Özellikle 1961 Anayasası'ndan sonra TİP'in kurulmasıyla başlayan ve 12 Mart muhtırasına dek süren dönem içindeki gelişmeler, olaylar ibret vericidir. Lenin, "sol sapmalar, sağ sapmanın günahlarının cezasıdır" der. İşte bu dönemde Lenin'in bu fikri, gerçekliğini bir kez daha tüm çıplaklığıyla kanıtladı. TİP yöneticilerinin sağ oportünizmi, dipdiri bir gençlik hareketini Mihri Belli, Hikmet Kıvılcımlı, Doğu Perinçek gibi sol lâfazanlıkların ardında gizlenen burjuva ajanlarının kucağına itti. TİP'in sağ oportünizmi, solu, militanlığı, savaşkanlığı, itinin, MİT'inin eline, tertemiz, yiğit gençleri karanlık dehlizlere sokmak üzere malzeme olarak teslim etti. TİP yöneticileri sınıf savaşındaki korkaklıklarını, oportünizmlerini "onu yapma, provokasyon olur, bunu yapma, faşizm gelir" gevelemelerinin ardında saklamaya çabaladılar.

Bugün oportünizme, revizyonizme, pasifizme karşı savaş artık meyvalarını verdi, veriyor. Türkiye proletaryasının genel kurmayı, öncü müfrezesi TKP, Marksist—Leninist ideolojisiyle, savaşkanlığıyla yine kumanda köprüsünde. Devrim savaşının kruvazörü, burjuvazinin, oportünistinin, Maocusunun, dalgalarını yara yara zafere, halkımızın kurtuluşunu sağlamaya doğru tam yol ilerliyor.

Biz de İŞÇİNİN SESİ olarak, O'nun, "genel kurmay"ın rotasını, yolunu izliyoruz. Evet, kıvanç duyarak söylüyoruz: TKP'nin yolundan yürüyoruz. O'nun savaş yöntemlerini, O'nun üslûbunu, O'nun dilini benimsiyoruz.

●

İşçinin Sesi dizisinin
2. Kitapçığı çıktı.

56 Mansfield Rd. Ilford
ESSEX–ENGLAND
adresinden isteyiniz.

Fiatı 50p.

TKP MK 2. MC'ye karşı güç ve eylem birliğini somutlaştırma çağrısı yaptı

Anti-emperyalist, anti-faşist savaş yeni bir aşamaya yükseliyor

Gerici faşist karması hükümet yinelendi. Böylece ülkenin içine düştüğü bunalım daha da derinleşiyor, anayurdumuzun karşı karşıya bulunduğu tehlike daha da büyüyor. TKP bu gerçeği halkımıza sürekli açıklamış, onu bu yönde uyarmıştır. Bugünkü hükümeti kuran partilerin anayasa dışına düştükleri, özellikle onların son 26 aylık kanlı işlemleriyle gözler önüne serilmiştir. İşbirlikçi burjuvazinin, toprak ağalarının temsilcisi bu partiler, halkı yıldırma, aldatma yoluyla, hileyle, hırsızlıkla, emperyalizmin geniş parasal ve her yönlü desteği ile oy topladılar. Bu partilere bağlı saylavların kendi hükümetlerine verdikleri "güven" oyları geçerli değildir. Kurdukları hükümet anayasa dışıdır. Halk çoğunluğunu temsil etmeyen, halkın kanlı bıçaklı düşmanı olan bu hükümeti devirmek, bütün yurttaşlar için anayasal bir görevdir. İşçi sınıfının örgütleri, ayrıksız tüm demokratik güçler bu gerçekleri görüyor. Hükümete çöreklenen bu gerici, faşist takımını devirmek, yerine demokratik bir hükümeti işbaşına getirmek isteminde birleşiyorlar. Bu yolda biraraya gelmek, güçbirliği yapmak zorunluğunu duyuyorlar.

Bu girişimin, bu savaşın başını işçi sınıfı çekiyor. Bugün onun en deneyimli, savaşkan kesimi, Maden—İş'e bağlı metalurji işçileri yerli—yabancı tekellere karşı yürüttükleri yiğit grev eylemiyle, işbirlikçi burjuvazinin gerici—faşist hükümetine karşı direnişin ön sıralarında yer alıyor. Ülkemizde işçi sınıfının devrimci birliğine doğru güçlü bir yöneliş var. İşçi—köylü bağlaşıklığının oluşma süreci ilerliyor. Emekçi yığınlar, orta katmanlar, ilerici gençlik, yurtsever aydınlar, demokratik basın, ilerici kadınlar bu direnişin içinde yerlerini alıyor. TİP ve TSİP gibi sosyalist partilerde ve değişik meslek örgütlerinde de bu eğilim gelişiyor.

TKP'nin savaş ilkeleri, ulusal demokratik cephe belgisi gitgide daha geniş çevrelerce benimseniyor. Bu yöndeki çağrılar yığınları sarıyor. Böylece anti—emperyalist, anti—faşist savaş yeni bir aşamaya yükseliyor.

Ulusal çapta, ülke çapında böylesi yığınsal çıkışlar CHP içinde de geniş yankılar uyandırıyor. Emekçi halkımız, seçmenlerin büyük bir çoğunluğu seçimlerde bu partiye oy verdi. Ona, kendisinin ulusal bağımsızlık, barış, demokrasi ve özgürlük istemleri yönünde oy verdi. CHP yöneticileri bu gerçeği görmezlikten gelemezler. Bugünkü gerici—faşist karması hükümeti alaşağı etmek, demokratik bir hükümeti işbaşına getirme savaşımına Meclis içinde ve dışında destek olmalıdırlar.

Anayurdun bağımsızlığından yana ulusal bir ordu olmak, NATO'nun, Amerikan generallerinin komutasından çıkmak, halkın can güvenliğinin sağlanmasına yardım etmek isteyen yurtsever er ve subaylar böylesi ulusal demokratik bir direnişin dışında kalamazlar.

Anayurdumuzu, içinde sürüklendiği ağır politik, sosyal, ekonomik bunalımlardan çekip çıkaracak, ileri demokratik devrim aşamasına bir basamak olacak hükümet nasıl bir politik platforma dayanmalıdır? Böylesi bir platform, anti—emperyalist ve anti—faşist bir nitelik taşımak zorundadır. İşçi sınıfına, halkımıza ağır bir sömürü ve yağma düzenini, enflasyon, pahalılık ve işsizliği dayatan, faşist saldırıları örgütleyen egemen çevrelere karşı savaş, onların dayanağı Amerikan emperyalizmine, NATO'lara ikili kölelik anlaşmalarına, toprakağalarımızdaki yabancı saldırı üslerine karşı savaştan ayrılamaz. Bu savaşın amacı, anayurdun politik bağımsızlığıyla birlikte ekonomik bağımsızlığını da öngören, köklü bir toprak reformu uygulayacak, pahalılık ve işsizliği önleyecek, işçi sınıfına, halkımıza özgürlük, genlik getirecek, ulus, din, mezhep ayırımı gözetmeksizin tüm yurttaşlarımıza, özellikle Kürt halkına hak eşitliği sağlayacak demokratik bir hükümeti işbaşına getirmektir.

Böylesi bir hükümeti işbaşına getirmek için kullanılacak bütün yöntemler, her tür savaş biçimi demokratiktir. İşçi sınıfının elinde güçlü bir silâh olan Genel Grev, bu demokratik yöntemlerin arasındadır. Bugün işçi sınıfı Genel Grev istemini ileri sürüyor. Böylesi bir eylem, kimilerinin düşündüğü gibi bir "AP—CHP Koalisyonu" için değil, bugünkü eli kanlı hükümeti yıkmak, halkımızın istediği demokratik bir hükümeti işbaşına getirmek için bir araçtır. Bu eylemi yığınsal bir biçimde örgütlemek, bunun çevresinde tüm demokratik güçlerin kenetlenmesini sağlamak, dayanışmayı geliştirmek gündeme girmiştir. Emperyalizmin, işbirlikçi çevrelerin, Maocuların, bozguncu akımların, Genel Grev'e karşı duran sarı sendikacıların provokasyonlarına, hareketi soysuzlaştırma çabalarına karşı uyanık olmak gerek. Direnişin yığınsal ve örgütlü olması, işçi sınıfının birlikte hareketinin sağlanması başarının garantisidir. İşçi sınıfının DGM'ye karşı direnişte, 1 Mayıs gösterilerinde, bu eylemleri örgütleyen komiteleri oluşturmada zengin deneyleri vardır. Bu deneylerden çıkarılan dersler, başarının anahtarıdır.

TKP, tüm ulusal demokratik güçlerin üzerinde anlaşabilecekleri böylesi bir eylem platformu önerisini ileri sürüyor. Ulusal demokratik cephe sorunu, sınıf sendikalarının, ilerici güçlerin atılımlarıyla daha da güncelleşiyor. Bu yolda somut adımlar atmak gerekiyor. Böylesi bir adım, ulusal demokratik güçlerin, örgütlerin temsilcilerinin biraraya gelmesiyle, bir forum toplanmasıyla atılabilir. Bu forumun amacı, ona katılan güçlerin önerilerini ele almak, ortak istemleri saptamak, ortak bir platform hazırlamak, savaş biçimlerini seçmek, bunu uygulayacak örgütü oluşturmaktır. Ancak böylesi somut bir amaca yöneldiği, ortak düşmana karşı savaş ilkesinden ayrılmadığı zaman bu forum başarılı olur.

Türkiye Komünist Partisi, tüm ulusal demokratik güçleri, partileri, sendikaları, örgütleri, kişileri böylesi bir forumu oluşturmaya çağırıyor.

3 Ağustos 1977

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

●

Ölümsüz savaşçı Reşat Fuat Baraner'i anıyoruz

Reşat Fuat Baraner

Türkiye işçi sınıfı, en seçkin önderlerinden Reşat Fuat Baraner'i 16 Ağustos 1968' de yitirdi. Reşat Fuat Baraner, yaşamının 42 yılını son nefesine dek TKP'ye adamış, yalnızca onun saflarında olmakla övünmüş bir savaşçıydı.

Reşat Fuat, Mustafa Suphi' lerin, Hacıoğluların yolundan yürüdü. TKP Genel Sekreteri İ. Bilen'in en yakın kavga arkadaşlarındandı. Uzun yıllar İ. Bilen ve Reşat Fuat, birlikte TKP'nin yönetiminde, MK'nın Sekreterleri idiler. Birlikte oportünizme, likidatörlere karşı savaştılar, Parti basınına, örgütlenmesine büyük katkılar yaptılar.

Baraner çok kez tutuklandı, işkencelere uğradı. 20 yıl hapis cezası verdiler, uzun yıllar zindanda yattı. Baraner'i eksi 20 derece soğukta, camları, kapıları ardına dek açık bir odada, giysileri de çıkarılmış bir halde saçlarından tavana astılar. Ama burjuvazinin zindanları, insanlık dışı işkenceleri Baraner'i yıldıramadı. Baraner'in 1944'de mahkemede yaptığı savunma, Hitler yardakçısı Türkiye burjuvazisine büyük bir darbe oldu. Bu savunma birçok dünya diline çevrildi, yayınlandı. Dünya komünist hareketinin kitaplığına girdi. Baraner, aynı zamanda Marks, Engels ve Lenin'in birçok yapıtlarını da dilimize kazandırdı.

Baraner'in ölümünden 9 yıl geçti. 24 Mayıs 1973 kararlarıyla TKP oportünizmi, likidasyonu kırıp attı, savaşın en önüne atıldı. Türkiye işçi sınıfının yiğit savaşçılarından Baraner de TKP ile birlikte savaşların içinde yaşıyor.

Konferans kararları yığınlara maloluy r

Türkiye Komünist Partisi'nin Konferansı'nın ışınları ülkemizdeki devrim savaşının yolunu aydınlatıyor. Bu boş lâf değil. Yiğit savaşçılar, Konferans'ın kararlarını, çizdiği Leninci savaş hattını yalnızca öğrenmekle, özümsemekle kalmıyor, burjuvazinin tüm yasaklarına, kanlı baskılarına karşın geniş yığınlara yayıyorlar. Bunun son örneklerinden biri, Türkiye' de elden ele dolaşan bir bildiridir.

Bildiri şöyle başlıyor:

"Türkiye Komünist Partisi' nin Leninci Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaş, TKP'nin Konya Konferansı'nı kapatırken bir konuşma yaptı. Bu önemli konuşmada:

1. Proletarya enternasyonalizmini sonuna kadar, bütün gücümüzle ve her yerde savunmamız gerektiğini,

2. Parti'nin önündeki önemli sorunun örgütlenmek, özellikle fabrikaları TKP'nin kaleleri yapmak olduğunu,

3. Burjuvaziyi yenmek için "Barikata çıkmak" dahil her türlü savaş biçimine hazırlıklı olmak gerektiğini,

4. Disipline, illegal çalışmanın gerektirdiği gizlilik kurallarına titizlikle ve kesinlikle uymanın zorunluluğunu vurguladı."

Ve bundan sonra İ. Bilen'in Kapanış Konuşması'nın tümü aynen aktarılıyor.

Konuşmada İ. Bilen, "İşçi sınıfı, partisinin, TKP'nin ne yaptığını duymalıdır. Bilmelidir. Biz ona hesap veriyoruz. Halk bilmezse o zaman kararlar işe yaramaz" diyor. Gerçekten de Konferans Belgeleri yayıldıkça kararların gücü artıyor, TKP'nin Leninci hattı, işçi sınıfının, yığınların savaşıyla kaynaşıyor.

Faşistler mezarlara saldırıyor

İçlerinde üç MHP'li bakanın da bulunduğu bir faşist sürü devrimcilerin mezarlarına saldırdılar. Gencecik yaşta katlattikleri Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Ulaş Bardakçı, Mahir Çayan ve Hakan Yurdakuler'in şimdi de mezarlarını kırıp döktüler.

Bakanları devrimcilerin mezarlarına saldıran bir hükümetin halka ne getireceği açıktır. Faşistlerin kendi şehit ettikleri gençlerin bir de mezarlarını kırmaları, işledikleri cinayetlerden ne denli korktuklarını gösteriyor. Korksunlar. Gerici faşist sürüsü döktükleri kanda boğulacaktır.

●

Türk-İş yönetimi açık düştü

Türk-İş Yönetim Kurulu, DİSK'in faşizme karşı işbirliği önerisini, iki Konfederasyon arasında amaç ve ilke birliği olmadığı gerekçesiyle reddetti. Böylece Türk—İş yöneticilerinin çoğunun faşizme karşı olmadığı ortaya çıktı.

Türk-İş Yönetim Kurulu DİSK'in çağrısını reddetmekle herşeyden önce kendi tabanına ters düştü. Bu davranış, işçi sınıfımızın DİSK'in ilkeleri doğrultusunda sendikal birliğini hızlandıracaktır. Üstelik işçi sınıfının gündeme getirdiği eylemleri de engelleyemeyecektir. Genel Grev gündemdedir.

●

Niederrhein'da protesto

Niederrhein Bölgesi Örgütleri ve Kuruluşları, Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk'e bir protesto mektubu yazarak, 2. MC'nin hükümet olmasını kınadılar. Genel Grev'e, 2. MC'ye karşı ulusal direnişe, yurt dışındaki işçi ve öğrenciler olarak elden gelen her türlü olanağı kullanarak katılacaklarını açıkladılar.

Avrupa'da 2. MC'ye karşı savaşım ve Maden-İş'le dayanışma artıyor

●

Gelsenkirchen ve Çevresi Türk İşçi Derneği, yiğit maden işçilerinin MESS'e karşı greviyle dayanışma için Türkiye'de açılmış olan kampanyaya bugüne dek 650 DM toplayıp gönderdi. Örgüt ayrıca toplam 1100 DM daha toplayarak FİDEF'in açmış olduğu grevdeki Maden İş' le dayanışma fonuna yatırdı.

Avrupa'daki işçilerimizin yiğit grevcilerle dayanışması her geçen gün daha geniş boyutlar kazanıyor.

●

Parlamento içi ve dışı her türlü baskı, kanlı saldırı, sahtecilik yöntemini kullanarak ve hatta burjuvazinin kandi anayasasını ve yasalarını bile çiğneyerek başa getirdiği gerici—faşist karması 2. MC hükümetine karşı Almanya'daki işçilerimizin tepkisi giderek yükseliyor. 28 Temmuz'da Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliği, Frankfurt Türk Halk Evi, Frankfurt Veliler Dayanışma Komitesi, Frankfurt Türkiye Gençler Birliği, Giessen Türk Öğrenci Birliği, Giessen Türk Haberleşme Merkezi, Rüsselsheim Türkiye İşçi Birliği, Bursa Soğukkuyu Yurt Dışı Mağdurlar Derneği, Meinz Türkiyeli İşçiler Derneği, Wiesbaden İşçi Derneği, Mannheim Türk İşçi Birliği, Weinheim Türk İşçiler Birliği, Flörsheim DGB'de çalışan Türk İşçileri Grubu ortak bir duyuru yayınlayarak 2. MC'nin alaşağı edilmesini ve Demirel'lerden hesap soracak demokratik bir hükümetin işbaşına getirilmesini talep ettiler.

●

İsveç'teki Türkiyeli işçi ve öğrenciler de Avrupa'daki işçilerimizin dalga dalga yayılan "2. MC'ye Hayır" eylemine katıldılar. İsveç Türkiyeli İlericiler Birliği'nin yayınladığı bildiride, işçileri çalıştıkları yerlerde, mahallelerde "2. MC'ye Hayır komiteleri" kurmaya çağırdı. Bildiride "2,5 yıldır halkımıza kan kusturan, işsizliği, açlığı, baskıyı artıran bu gerici faşist karması insanlık düşmanı MC hükümetini durdurmanın zamanı gelmiştir" deniyor. Bildiri, "yaşasın işçilerin, köylülerin, yurtsever aydınların, 2. MC'ye başkaldıran tüm demokratik güçlerin birliği! Yıkılsın halkımıza savaş açan, ekmeğimizin, canımızın, evlatlarımızın düşmanı MC hükümeti!" diye bitiyor.

●

Stuttgart İşçi Birliği, Stuttgart Türkiye Öğrenci Derneği, Villingen—Schweningen İşçi Birliği, Ulm İşçi Birliği, Schwabisch Gümund İşçi Birliği, Zoller Alb İşçi Birliği, Rems— Murr Yöresi Komitesi, Konstanz Yöresi Komitesi'nin oluşturduğu Bad Würtemberg T. Maden İş Grevini Destekleme Komitesi bir çağrı yayınladı. Komite, "MESS'i de, eli kanlı MC iktidarını da yıkmak için görev başına!" diye çağrıda bulunuyor. İşçileri, öğrencileri bulundukları yerde Maden-İş'le Dayanışma ve MC'ye karşı Ulusal Genel Direnişi Destekleme Komiteleri oluşturmaya, 2.MC' yi yıkma savaşına katılmaya çağırıyor. "Demokratik özgürlüklerden yana, halktan yana bir iktidar için ileri!" diyor.

Hindistan Komünist Partisi'nin bildirisi

● HKP enternasyonalist, savaşkan bir partidir. Ve HKP'nin 50 bin kişilik gönüllü kızıl birlikleri vardır

Hindistan'da 1977 yılı başlarında yapılan seçimlerde sosyal demokrat İndira Gandhi'nin Kongre Partisi büyük bir yenilgiye uğramıştı. Bunun yanı sıra, Hindistan Komünist Partisinin de oyları 1971'de %4,73'den 1977'de %2,82'ye, saylav sayısı ise, 23'den 7'ye düşmüştü.

Seçimlerden sonra, 3—6 Nisan tarihleri arasında toplanan Hindistan Komünist Partisi Ulusal Konseyi, seçim sonuçlarını değerlendiren, öz—eleştiri yapan bir bildiri yayınlamıştı. Sri Lanka'da da aynı yönde olan seçim sonuçları, HKP'nin bu bildirisinde değinilen bazı noktaları yine öne çıkarıyor.

Bildiride, ortacı güçlerin elinde bulunan hükümetin, tutarlı bir sol ve demokratik almaşık olmayışı nedeniyle sağ güçlerin eline geçtiği belirtiliyor ve şöyle deniyordu:

"Ulusal burjuvazinin ve onun...Kongre'deki temsilcilerinin ilerici potansiyeli abartıldı. Kongre hükümetinin iç politikasının gittikçe artan halk düşmanı ve anti—demokratik yanlarına karşı savaşa, bir yandan onun anti—emperyalist dış politikasını ve içte ilerici önlemlerini desteklerken bile, öncelik tanımak gerektiği yeterince kavranamadı. Ancak ve ancak içte ilerici ve demokratik bir taban üzerine oturan ilerici bir dış politikanın korunabileceği ve ilerleyebileceği iyice anlaşılamadı.

"Sıkıyönetimin kendisi, yığınların ve tüm demokratik güçlerin mobilizasyonu ve eylemlerine en önemli engel olmuşken, yalnızca sıkıyönetimi kötüye kullanmaya karşı çıkmak yetersizdi...

Kızil Birlikler HKP 10. Kongresi onuruna düzenlenen resmî geçitte.

"Geniş yığınların kafasında bizimle Kongre arasındaki farklılıklar bulanıklaştı. Partimizin bağımsız mesajı aşındı.

"Bu dönemde Partimizin ciddi bir yanlışı da, bizi yığınlara daha çok yakınlaştıracak ve onlara politikamızı daha somut ve etkin bir biçimde götürmemizi sağlayacak, tabana yönelik yeni bir çalışma biçimini uygulamadaki başarısızlıktı.

"Partimiz, yığın hareketi ve savaşımın uygun biçimlerini zamanında saptamada da başarısızdı."

Enternasyonalist, savaşkan bir parti ve 50 bin kişilik de gönüllü Kızıl Birlikleri olan HKP'nin bu değerlendirmesi, TKP'nin Leninci Genel Sekreteri İ. Bilen'in Konferans Raporunda Türkiye için hegemonya konusundaki sözlerini anımsatıyor:

"...Unutmayalım, CHP gelişen ulusal bağımsızlık, demokrasi, diktatoradan kurtulma direnişlerini kendi kontrolü altında tutmak yolunu izliyor. Biz de, halkın, en başta işçi sınıfının, bu devrimci ana gücün hegemonyasını gerçekleştirmek için savaşıyoruz.

"...Bildiğimiz bir şey vardır: Bu burjuvaziyi hizaya getirebilmek, ilerici, devrimci, ardıcıl savaşkan güçlerin, en başta işçi sınıfının birliğine, savaşta örgütlülüğüne, Komünist Partisinin Leninci parti olabilmesine, Leninci strateji ve taktik kullanabilmesine, böylesi bir programla ortaya çıkmasına, savaşlara atılabilmesine bağlıdır."

İ. Bilen'in bu sözleri de gösteriyor ki, TKP ile HKP'nin görüşleri aynı Leninci temel üzerine dayalıdır.

Sri-Lanka'da sosyal demokrasinin çıkmazı

● Sri Lanka gibi ülkelerde orta yolculuk kısa sürede iflâs eder

Ayla Antepli

Sri—Lanka'da Temmuz ayında yapılan seçimlerde J. R. Jayevandre'nin başkanlığındaki gerici Ulusal Birleşik Parti parlamentodaki 168 sandalyenin 139'unu kazandı. Bandranaike'nin sosyal—demokrat Özgürlük Partisi seçimlerden önceki 91 sandalyesinin ancak 8'ini elde tutabildi. Komünist Parti de 7 sandalyesinin tümünü kaybetti.

Sri—Lanka'daki seçim sonuçları, Hindistan ve Pakistan'daki son gelişmelerle birlikte, bu tür ülkelerde sosyal—demokrasinin çıkmazını bir kez daha sergilemektedir. Bu çıkmazın gericiliğin işine yaramaması için, Sri—Lanka ve komşularının deneylerinden çıkarılacak dersler vardır.

Eski Başbakan Bandranaike'nin hükümeti, kendine 'sosyalist' diyerek ve işçiye köylüye birçok vaadlerle 1970'de iş başına geldi. Ancak 7 yıllık deneyim halka birşey getirmedi. Üstelik 1976 bütçesinde, zenginlerin ödediği vergi oranı düşürüldü. Sonunda, Aralık 1976 ve Ocak 1977'de işçi sınıfı, haklarını alabilmek için yığınsal grevlere girişti. Hükümet bu grevleri zorla bastırdı. Bundan sonra da, koalisyonda olan Komünist Parti'sine danışmak gereğini bile duymadan Parlamentoyu dağıttı. Böylece yabancı bankaların devletleştirilmesi, gerçek bir toprak reformu, işçi hakları ve halkın yaşam düzeyine ilişkin tüm vaadler hepten rafa kalkmış oldu. Ve 16 Şubat 1977'de Komünist Partisi hükümetten ayrıldı.

Bugün Sri—Lanka dünyanın en yoksul ülkeleri arasındadır. 1971'den 1977'ye dek, enflasyon göz önünde tutulursa, ulusal gelirde ancak %2'lik bir artış olabildi. 14 milyon nüfuslu ülkede halkın %90'ı insanca beslenememektedir. Hayat pahallılığı %25'lik bir artış gösterirken, ücretler ancak %2—%6 bir artış gösterebilmiştir. 1970'de 750.000 olan işsiz sayısı bugün 1,5 milyona yükselmiştir.

Toprak reformu adı altında yapılan, işlenebilir toprakların yalnızca %10'unu kooperatif haline getirmek olmuştur. Kaldı ki, bu güdük reform bile, büyük toprak sahiplerinin çıkarlarına hiç dokunulmadan yapılmıştır. Nüfusun %75'ini oluşturan köylülerin aylık ortalama gelirleri ancak 33TL kadardır. Ülkenin kuzeyinde yaşayan ve 1 milyon kadar olan Tumul halkı, kadın erkek, çoluk çocuk günde 18 saat plantasyonlarda çalıştırılıyorlar. Erkekler günde ortalama 1TL, kadın ve çocuklar ise 75 kuruş "kazanıyorlar". Sri—Lanka' da bir çay bardağı 1TL, pirincin kilosu 2TL'dir.

Tüm bunlara karşın, tam seçim öncesinde Bandranaike hükümeti Rupi'yi (Sri—Lanka parası) %20 revalüe ederek oy toplamaya çalışmışsa da artık geç olmuş ve hezimete uğramıştır. Günahları sevaplarından çok ağır basan bu hükümette 16 Şubat'a kadar yer alan Komünist Parti'si de bu hezimetin etki alanı içine girmiş, oylar sağa kaymıştır.

Sorun böyle bir hükümete katılıp katılmama sorunu değildir. Lenin'in dediği gibi komünistler hem tabandan hem tavandan savaşım yürütürler, yürütmelidirler. Hükümet de Komünist Partisinin savaşımı için önemli bir platformdur. Ana sorun, böyle bir hükümetle özdeşleşmemek, bol kasadan vaadler yapan sosyal—demokratların nefessizliğini hükümet içinde de sergileyebilmek, işçi sınıfının bağımsız sınıf politikasını hiçbir zaman elden bırakmamak ve kuyruğa takılmamaktır. Sosyal—demokrasinin nefessizliğine karşı yığınları, tek almaşık olan devrimci savaşa çekebilmektir. Bunlar unutulursa sosyal—demokrasinin günahlarına kaçınılmaz olarak ortak olunur. Ve Sri—Lanka Komünist Partisi de böyle bir değerlendirmeyle 16 Şubat'ta hükümetten çekilmiştir.

Savaşımda yanlışlar olağandır. Önemli olan yanlışlarda ısrar etmemek, bunlardan ders alabilmektir. Bu yapıldığı ölçüde hareket zayıflamaz, güçlenir. Ve Sri—Lanka Komünist Partisi bu değerlendirmeyi yapmıştır. Sri—Lanka halkının güzel günleri, yine Sri—Lanka Komünist Partisinin aydınlattığı savaş yolundan kazanılacaktır.

Seyahat "özgürlükçüsü" ABD Sovyet sendikacılarını ülkeye almadı

Mihail Bruk (ABD KP organı "Daily World"den kısaltılarak alınmıştır.)

Bundan bir süre önce Washington'da yapılan liman işçilerinin bir toplantısına çağrılı olarak giden 3 Sovyet sendikacısı, ABD yetkililerince vize verilmeyerek sınırdan geri çevrildi. Aslında, bu olay Sovyet sendikacıları için hiç de şaşırtıcı olmadı. Çünkü 414 sayılı ABD kamu yasasına göre, "herhangi bir yabancı devletin Komünist Partisi'ne ya da herhangi bir yabancı devletin politik ya da coğrafi alt bölümüne bağlı ya da üye olanlara ülkeye giriş vizesi verilmez."

Bu son olay akla hemen Helsinki Konferansı'ndaki ABD delegesi Robert Drian'ın, ülkeler arasında serbest dolaşım üzerine okuduğu "dersleri" getiriyor. Bu konferansta ABD, sınır kapılarından geri çevirdiği yığınla insanı unutup "içten bir seyahat özgürlüğü savunucusu" kesilmişti.

Sovyetler Birliği'ni yılda bir buçuk milyonun üzerinde yabancı turist ziyaret eder. Her yıl bir milyonun üzerinde Sovyet yurttaşı da yabancı ülkelere giderler. Sovyetler Birliği'nin yabancı işadamlarının sosyalist düzeni yıkıp, ülkeyi kapitalizme geri götüreceği gibi bir kuşkusu, korkusu yoktur. Ancak Batı'da, özellikle de Birleşik Devletler'de herhalde durum aynı değil. AFL—CIO sendikası patronları, birkaç Sovyet sendikacısının kapitalizmin bu kalesini sosyalist bir düzene geçiriverceğinden korkuyorlar herhalde!

Helsinki Konferansı'nın ana belgesi şöyle der: Bu belgeyi imzalayanlar "üye ülkelerin halkları, kurumları ve örgütleri arasında, resmî ve gayri—resmî, kişisel veya toplu ilişkileri ve daha serbest seyahat olanakları sağlamayı amaç edinirler...

● BRİTANYA "İŞÇİ" PARTİSİ'NİN KONUKLARI

Britanya "İşçi" Partisi, Fransa ve İtalya Komünist Partileri'nin Genel Sekreterleri George Marchais ve Enrico Berlinguer'i resmî gözlemciler olarak bu yılki Parti Konferansı'na çağırdı. Bu, bir komünistin çağrıldığı ilk "İşçi" Partisi Konferansı olacaktır. Yunanistan Komünist Partisi'nden bir temsilci çağırma önerisini ise, "İşçi" Partisi yönetimi "YKP'nin reform geçirmemiş Stalinci bir parti" olduğu gerekçesiyle reddetmiştir.

● BREZİLYA KP'SİNİN BİLDİRİSİ

Brezilya Komünist Partisi yayınladığı bildiride, Carter'ın "dünya sahnesinde kendini insan hakları savunucusu gösterecek hiç bir dayanağı yoktur" dedi. Bildiride, Carter'in, Çin Hindi halklarına karşı canicesine savaş suçları işlemiş, Latin Amerika'da 150 milyon insanı askerî faşist dikta boyunduruğuna sokmuş, eli kanlı bir hükümetin başını çektiği bir kez daha vurgulanmıştır. Amerika'nın Brezilya'ya askerî yardımı kesmesine ve Brezilya ile Batı Alman emperyalistleri arasındaki yakınlaşmaya ilişkin olarak da, bu çelişkilerin özde Amerikan—Batı Alman emperyalizmleri arasındaki çelişkilerin yansıması olduğu, diktatör Giesel'in ulusal duyguları kullandığı ama gerçekte ülkeyi satanın kendisi olduğu belirtilmiştir. Brezilya Komünist Partisi, bu Leninci Parti, gerici—faşist güçlerin Batı Alman desteğiyle kuracakları nükleer silâh sanayiine açıkça karşı olduğunu da bildiride yinelemiştir.

● ETOPYA'YI SARAN EMPERYALİST ÇEMBER

Haziran ayı içinde büyük bir ABD Hava Kuvvetleri Birliği Sudan'ın başkenti Hartum'a yerleşti. Sudan'ın gerici diktatörü Numeyri Etopya'ya savaş açtığını açıkladı. Sudan birlikleri, Nisan'dan beri Kuzey Etopya topraklarında kan döküyorlar.

Öte yanda, Temmuz ayı sonunda, ABD ve İngiltere, Somali'ye silâh yardımı yapma konusunda ilkesel olarak anlaştıklarını açıkladılar. ABD kaynaklarına göre ABD, Sudan ve Mısır'a da yaptığı gibi bu silâhların karşılığını Suudi Arabistan petrollerinden elde ettiği gelirlerden karşılayacak.

Somali, sürekli olarak Eritre birliklerine askerî yardımda bulunuyor. Geçen hafta içinde Etopya, Somali'yi, ülkesine hava ve karadan saldırmakla suçladı. Eritre'deki silâhlı başkaldırmanın ve Somali'nin saldırılarının ardında emperyalizmin Kızıldenizi'ni kontrolu altına alma planları yatıyor.

● CARİLLO SOSYALİST ENTERNASYONALDE

12—15 Ağustos tarihlerinde Yunanistan'ın Girit adasında toplanan Sosyalist Enternasyonal'e İspanyol Komünist Partisi Genel Sekreteri Carillo da çağrıldı. Toplantının ana konusu "Avrupa sosyalizmi—Avrupa komünizmi"dir. Carillo'nun bu toplantıya katılması tencerenin yuvarlanıp kapağını bulmasıdır. Carillo'nun "teorik"(!) görüşleri ancak Sosyalist Enternasyonal'e yaraşır.

● FRANSIZ SOLU NÜKLEER SİLÂHLAR KONUSUNDA "ANLAŞTI"

Fransa'da sol cephe içinde uzun süredir anlaşmazlık konusu olan nükleer silâhlar sorunu çözüldü. Fransa'daki nükleer silâhlar sol cephe iktidara gelince de kalacak ve "her kim saldırırsa, ona karşı kullanılacaktır." Konuyla ilişkin olarak Fransız K.P. Genel Sekreteri G. Marchais, "Var olan durumda, nükleer engel tek geçerli savunma biçimidir" demiştir. Almanlara atom silâhları verilmesine karşı olduklarını belirten Marchais, kendilerine gelince buna hiç de karşı çıkmıyor. Hatta "Fransız silâhları... tamamen bağımsız olmalıdır. Bu, Fransa'nın NATO'da kalmasıyla hiçbir biçimde çelişmez." diyor. Sosyalist Parti ise bu konuda bölünmüştür. Sol sosyalistler nükleer silâhlara karşı çıkarken, sağ sosyalistler komünistlerle birlikte nükleer silâhları destekliyor.

Nötron bombasına karşı tepkiler büyüyor!

● Süregelen "insan hakları" yaygarasının altından nötron bombası çıktı

Amerika Birleşik Devletleri Cumhurbaşkanı Carter, bunca "insan hakları" yaygarasından sonra, sonunda baklayı ağzından çıkardı: "nötron bombası"! Ama işin en gülünç yanı, bombayı "insancıl" olarak nitelemesi oldu. Gerçekte ise bomba tam bir "kapitalist bomba".

Dünyada nötron bombasından daha güçlü ya da güçsüz birçok nükleer bomba var. Bu bombalar, derece derece, bir kentin ya da bölgenin insanlarını yığınsal olarak yok etmekten başka, taş taş üstünde de bırakmıyor.

Nötron bombasının özelliği ise, patladığı yerde hiçbir mal hasarı yapmadan etki alanı içinde bir tek canlı bırakmamasıdır. Carter ve burjuva uzmanları bu özelliğinden ötürü nötron bombasına "insancıl"(!) diyorlar. Görülüyor ki, emperyalistlerin, burjuvaların kafalarında bir "karışıklık" var. İnsanla malı "karıştırıyorlar." Böylece bir gerçek iyice kanıtlanıyor: Bunlar ne zaman insan haklarından söz etseler, özel mülkiyet haklarını kastediyorlar. Atalarımızın "cana gelen mala gelsin" sözünü bunlar ters yüz etmişler: mala gelen cana gelsin diyorlar.

Gözünü kâr, mal, mülk hırsı bürümüş emperyalistlerin insanlığa karşı giriştikleri bu yeni saldırı, geniş tepki yarattı. Dünya Barış Konseyi, dünya halklarını barış savaşına çağırdı. Bu çağrıya uyan Türkiye Barış Derneği de, nötron bombasının üretimini insanlığa karşı en ağır bir suç olarak niteledi ve 6—13 Ağustos tarihlerini "Nötron Bombasına Karşı Savaşım Haftası" ilân etti. Avrupa'daki Türkiyeli işçi, öğrenci ve kadın örgütlerinin oluşturduğu Türkiye Barış ve Özgürlük Komitesi de 4 Ağustos'da yayınladığı bildiriyle "Nötron bombasını durduralım!" çağrısı yaptı.

Nötron bombasına karşı savaşım haftasının başladığı 6 Ağustos rasgele bir tarih değildir. TBÖK bildirisinde de belirtildiği gibi: "6 Ağustos 1945 günü, savaşın Japonların yenilgisiyle biteceği kesinleşmişken, Amerikalılar Hiroşima'ya ilk Atom Bombası'nı attılar. Üç gün sonra Nagasaki'ye bir Atom Bombası daha atıldı. Yüzbinlerce insan bir anda öldü. Yüzbinlercesi bu günleri izleyen yıllarda iç organları delinerek, uzuvları yok olarak, çoğu da kan kanserine tutularak öldü. Kurtulabilenlerin yarısı kör kaldı. Bölgede 1954'e kadar her altı çocuktan biri ya ölü, ya da beyni, ağzı, kolları, bacakları eksik doğdu."

Lenin "Barışın tek garantisi işçi sınıfının örgütlü, bilinçli hareketidir" (Lenin, Tüm Yapıtları, İngilizce basım, Cilt:19, s:83) diyor. Gerçekten de, Sovyetler Birliği'nin, sosyalist ülkelerin savaşımları ve kazanımlarının, dünya işçi sınıfının emperyalizme, kapitalizme karşı savaşımının barışı garantilemenin güvencesi, barış hareketinin öncüsü olduğu bugün her zamandan daha açıktır.

İşçi sınıfımız da "sömürüsüz bir dünya" savaşını barış içinde savaşla bağladı. 28 Avrupa ve Kuzey Amerika Partisi, nötron bombasını kınayan, bu silâhın ve tüm nükleer silâhların yasaklanmasını talep eden bir ortak bildiri imzaladılar. Bildiriyi SBKP, Alman Sosyalist Birlik Partisi, Bulgaristan ve Çekoslavakya Komünist Partileri, Polonya Birleşik İşçi Partisi. Macaristan Sosyalist İşçi Partisi, Alman, Yunanistan ve Portekiz Komünist Partileri, Kanada ve ABD emperyalizmine karşı güç koşullarda yakın savaş veren ABD Komünist Partileri yanısıra TKP de imzaladı.

Orta Amerika Komünist Partileri ortak bildirisi

TKP'nin Sesi Radyosundan 12.8.1977

Orta Amerika Komünist partilerinin yayınladıkları ortak bildiride, Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi'nin, dünya halklarının geleceği ve ulusal kurtulus hareketlerinin güçlenmesi için taşıdığı önem dile getirilmiştir. Meksika, Honduras, Kosta Rika, Panama ve Guatemala Komünist Partileri'nin ortak bildirisinde, Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi'nin 60. yıldönümünde, bu devrimin deneylerinden ders çıkarmanın, sınıfsal kazanımları korumada ardıcıl olmanın tüm komünistler için zorunlu olduğuna parmak basılmaktadır.

●

Türkiye Kürdistan'ında

Baştarafı 1. Sayfada

leri, hırsızlıkları gün gibi ortada. Faşist çetelerin MAFIA'yla bağlı, afyon kaçakçılığı şebekesinin parçası oldukları Avrupa basınında defalarca açıklandı. Kaçakçıları, halk düşmanı silâhlı zorbaları arayan, Kürdistan'da değil, hükümette bulur. Halkımız, Türk—Kürt elele, işte bu katillerden, kaçakçılardan hesap sormaya hazırlanıyor.

Türkiye işçi sınıfının ulusal demokratik direniş çağrısı Türkiye Kürdistan'ında da yankılanıyor. Doğu'da da ilerici örgütler, sendikalar birlik ve savaşım için bir ağızdan sesleniyorlar. İGD Gaziantep Suburcu Şubesi bildirisinde de belirtildiği gibi "Ezen ve ezilen ulustan tüm gençlik", "bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm" savaşına "Gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur" belgisiyle katılıyor.

işçi sınıfı

Baştarafı 1. Sayfada

karşı çıkacağımızı,

—Sosyal—İş yöneticilerinin, DİSK üyesi sendikaları DİSK yönetimine karşı gelmeye çağırmasını ve genel kurullarında DİSK'e ve üyesi sendika yöneticilerine yapılan çirkin saldırıları nefretle kınadığımızı, DİSK yönetiminin kararlarını ve çağrılarını sonuna dek desteklediğimizi,

—Sosyal—İş üyesi binlerce emekçinin, yöneticilerin işçi sınıfı düşmanı politikasına alet edilmesinden kurtarılarak tek devrimci sendikal örgütümüz DİSK içinde gerçek yerlerini almalarını sağlamak için tüm gücümüzle uğraş vereceğimizi kamu oyuna duyururuz."

Gazetemiz İşçinin Sesi bundan böyle 14.000 basmaya başladı.

Ulusal Demokratik Cephe

Bastarafı 1. Sayfada

UDC'nin oluşma sürecinde kimi önemli eğilimler gözleniyor. Birincisi, Türk—İş'in sarı yöneticileri ne derse desin tabanda oluşan DİSK—Türk—İş yakınlaşması, ki bu işçi sınıfının sendikal birliği yolunda önemli bir adım oluyor. İkincisi, sanayi proletaryasından tarım işçilerine, çırak genç işçilere, hal işçilerine dek uzanan, işçi sınıfının çeşitli kesimleri arasındaki birlik. Maden—İş'den, Devrimci Toprak—İş'e, Çırak—Der'den Hal İşçileri Kültür ve Dayanışma Derneği'ne uzanan birlik. Üçüncüsü, binlerce küçük ve orta köylü kooperatifini temsil eden Köy—Koop'un UDC'de aktif yer alması, ki bu can alıcı öneme sahip işçi—köylü bağlaşıklığının sağlam temellerini atıyor. Dördüncü bir eğilim, gençliğin, geniş orta katmanların işçi sınıfının öncülüğünü gönüllü olarak, açıkça kabul ettiklerini sözlü ve yazılı olarak duyurmaları, yaşamda da uygulamaları. İşçi sınıfı hegemonyası, evet, anti—emperyalist, anti—faşist demokratik savaşımda utkunun güvencesidir. Beşinci ve çok önemli bir eğilim, işçi sınıfının gerçekten öncülüğü hakettiğini kanıtlayan bir olgu da, işçilerin UDC için komiteler oluşturmalarıdır. MESS'e karşı grevde olan fabrikalardaki Grev Güvenlik Komiteleri ile öteki iş yerlerindeki Dayanışma Komiteleri'nin birleştirilip, "Dayanışma ve Demokrasiyi Koruma Komiteleri" olarak, "Birlik, Dayanışma, Disiplin" parolasıyla aktif görev yapmaya başlamalarıdır. Bu durumda, TİP'e bağlı yayınlarda "derin araştırmalar sonucunda varılan "korku" ve "panik" gibi değerlendirmelere hiç yer yoktur. İşçi sınıfımız güzel bir geleceği güvence altına alacak adımlar atarken, örgütsel yanları da hiç unutmuyor.

Ve tüm bu gelişmeler, kimilerinin sandığı gibi "işçi sınıfımızın bağımsız siyasal hareketini güçlendirip geliştirmeyi" ertelemediği gibi, tam tersine bu gelişmeye dayanıyor, onu daha da hızlandırıyor. İşçi sınıfımızın politik birliği, genel kurmayı, öncü müfrezesi TKP'nin gücü, Konya Konferansı'nın ışınları, olayların gelişiminde yansıyor. Bu da somut bir gerçek. 57 yıllık savaşım, 4 yıllık taze atılım ürünlerini veriyor. TKP Lenininci bayrağıyla en önde yürüyor.

CHP yöneticileri cepheleşmeye karşı çıkıyor. Cepheleşme yaşamın dayattığı bir olgudur. Sömürüye dayalı sınıflı toplumda, bir yanda ülkeyi emperyalizme satan faşizme yatan azınlığın, öte yanda demokratik hak ve özgürlükler, sömürüsüz bir dünya isteyen çoğunluğun olduğu bir toplumda, cepheleşme, var olan durumun politik yaşama yansımasıdır. Sorun hangi cephede yer alınacağıdır. Orta yol yoktur. Ya MC, ya UDC! CHP tabanının, bu partiye oy veren halk yığınlarının seçimi UDC'dir.

Yurt dışındaki işçilerimiz, öğrencilerimiz de UDC'ye aktif katılıyor. TBÖK, UDC'ye katıldığını bir telgrafla DİSK'e bildirdi. Böylece TBÖK üyesi örgütümüz İTİB de, İTÖF ve İTKB ile birlikte UDC'de yerini alıyor. Memlekette kıyasıya yürüyen sosyalizme açılan ileri demokratik düzeni devrim yoluyla kurma savaşımına katılıyor.

●

MESS'in korkusu ortaya çıktı

Baştarafı 1. Sayfada

nın mali kaynaklarını zorlayalım. Bu grevler kırılacak ancak sabır ve tesanüt şarttır.

PROFİLO patronu temsilcisi: İşçilere yaklaşma politikası izleyelim. Adreslerine yayın ve mektup yollayalım. Verdiğimiz bütün haklara rağmen sendikanız sizi greve itmiştir, üstelik sendika hepinize maaşınızı verebilecek durumdayken az para veriyor propagandasını yayalım ve işçilerin parayı almamalarını sağlayalım. İşçileri sendikaya karşı çıkaralım.

7 Temmuz 1977 GÜNÜNÜN ÖNEMLİ KARARLARI:

1) İşçilerle diyalog kurulacak.

2) Sendikanın çok parası olduğu ve az para ödediği propagandası yapılacak,

3) İşçilerin parayı almaması sağlanacak,

4) Çalışan grevci işçiler tesbit edilecek, tesbit edilen işçi sayısı çok ise iş akitleri feshedilecek, az ise bu uygulama yapılmayacak,

5) Çalışanları tesbit için ve grevlerde propaganda için grevleri kırmaya yönelik özel bir polis teşkilâtı kurulacak veya sivil hafiyeler tutulacak.

GİZLİ TOPLANTI:
YERİ: Odakule
TARİHİ: 21.7.1977

MAN patronu: Hayvan herifler maalesef sendikayı koyun gibi takip ediyorlar. Ödeme günü hiçbir hareket olmadı, şahsen beklediğim ikiliğin çıkmamasına üzülüyorum.

ÇELİK ENDÜSTRİSİ patronu: Arkadaşlar, bu grevleri ancak işçilerle iyi diyalog kurarak kırabiliriz. İşçiyi karşımıza almak bize bir yarar sağlamaz, onlara sahip çıkıyor görünelim.

Bir patron: İşçiden sendikaya bir baskı gelebilmesi için aralarında teşkilâtlanmaları gerekir. Sendikanın militan zihniyetli adamları var. Bunlara karşı tek tek hareketler bir sonuç vermez. İşçiler arasına propaganda yapacak adamları sokmak şart. Ayrıca işçilerin arasından adamlar bulup bunları teşkilâtlayalım.

Bir başka patron: İşçiler arasında böyle adamlar bulmak zor olacaktır.

Bir patron: Herşeyin bir fiyatı vardır. Parayla değil mi?

GİZLİ TOPLANTI:
YERİ: Odakule
TARİH: 28.7.1977

Ergun İnce: DİSK yurt dışında bulunan tüm sendikalara İngilizce bir metinle çağrı yaptı. Çağrıyı elde edebildik. Bunun üzerinde ciddiyetle durmak gerekiyor.

Orhan isimli bir patron: Kamuoyu, hükümet bunlar hep geride kaldı. Bundan sonra böyle şeylerle uğraşacak vaktimiz yok. 2 aydan beri grevdeyiz. Benim başıma böyle şeyler ilk defa geliyor. Ama artık anlıyorum ki, Maden—İş kolay dize gelmez. Bundan sonra herşey güçle halledilmeli. Tüm işyerlerinde lokavt uygulamalıyız.

GİZLİ TOPLANTI:
YERİ: Odakule
TARİHİ: 4.8.1977

AYVANSARAY patronu: Zor durumdayız. Buna rağmen bozulmadık. Dayanışmaya devam etmeliyiz. Bireysel hareketler yapmayalım. MESS kararlaştırsın, biz uygulayalım.

PROFİLO patronu temsilcisi: Bir önerim var. MESS standart bir mektup hazırlasın, bütün verdiğimiz hakları belirtelim ve bunları adreslere yollayalım... Her işyeri kendi şartlarını boş olan yere yazar.

Metin İplikçi: Burda bir zorluk var. Somut birşey vermedik ki ne yazalım.

PROFİLO patronu temsilcisi: Ay sonuna kadar geçerli olmak üzere şu teklifi verdik diyebiliriz. İşçilere göndereceğimiz yazıda verdiklerimizin yanında grevlerin devam etmesi halinde kayıplarının ne olacağını da yazalım.

4 AĞUSTOS 1977 GÜNLÜ ÖNEMLİ KARAR

İşçileri yanımıza alabilmek için gerektiğinde sendikanın istediğinden bile fazla haklar verdiğimizi işçilere mektuplarla bildirebiliriz. İşçileri yanımıza alıp, grevden vazgeçirdikten sonra işçilerin yarısından azını içeri alacağız. O gün mutlaka polis çağırıp güvenlik tedbirleri aldırmalıyız. Dışarıda kalan işçiler kendiliğinden gidip sendikaya bizi de içeri aldırtın diyeceklerdir. O zaman sendikaya, grev kararını kaldırırsanız işçileri alırız teklifini ileri süreriz. İşçinin baskısıyla sendika mecburen grev kararını kaldıracaktır. Grev kararı kalktıktan sonra da istediğimiz işçiyi alır, istediğimizi almayız. Sözleşmesiz içeri giren işçilere ise vereceğimiz zamları sendikayı değiştirmeleri şartı ile veririz. Bu iş de biter.

Bir patron: İlân ettiğimiz kadar mı vereceğiz?

MESS yöneticisi: Bütün kozlar elimize geçmiş olacak. Ne takdir edersek onu veririz."

Amerika Türkiye'ye

Baştarafı 1. Sayfada

kuyor, buna karşı da önlem alıyorlar.

Ama evdeki hesap çarşıya uymaz. İşçi sınıfımız, halkımız, bu safta yer alan yurtsever er ve subaylar, emperyalist işgalin "gösterisine", "manevrasına", "şakasına" bile izin vermeyeceklerdir. Kurtuluş Savaşı gelenekleri dipdiri, kurtuluşçu güçler "kararlılık gösterisi" yapanlardan çok daha kararlıdır!

İngiltere'deki işçi ve öğrenciler, grevci kardeşlerini desteklemek için güreştiler

Grev yararına karakucak güreşleri

İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği'nin Maden—İş' in yiğit grevcileriyle dayanışma eylemleri en canlı biçimde sürüyor. 14 Ağustos pazar günü Kuzey Londra'da bir çayırda grev yararına karakucak güreşleri düzenlendi. Güreşler her bakımdan çok başarılı oldu. Bu başarı, İngiltere'deki işçilerimizin, öğrencilerimizin grevci işçilere duydukları içten dayanışmanın yeni güçlü bir göstergesi oldu.

Daha çayıra yaklaşırken, uzaktan davul zurna sesleri geliyordu. Türkiyelilerin, yabancıların, kadın—erkek, çoluk—çocuk doldurdukları çayır cıvıl cıvıldı. Grev boylarındaki hem neşeli hem militan hava vardı. "Yaşasın DİSK", "DGM'yi ezdik sıra MESS'de", "Onurumuz Maden—İş" belgileri kırmızı bezler üzerinde tentelere asılıydı. Bir köşede şampiyona verilecek kuzu otlarken, bir başka köşede köfteler kızartılıyor, ayranlar hazırlanıyordu. Köftenin dumanı memleket hasreti gibi tütüyordu. Bu arada öbek öbek halay çekenler.

GÜREŞLER

Önce, rengârenk giysileriyle İTİB halk oyunları ekibi seyirciyi coşturdu. Ardından, "hodri meydan! Yiğitler er meydanına" çağrısıyla pehlivanlar alanı bir döndüler. İlk olarak bir yağlı güreş karşılaşması yapıldı. Pehlivanlar yenişemediler. Sonra, baş ve başaltı olmak üzere karakucak güreşlerine geçildi. 6 karşılaşmadan sonra baş olan Burasalı Fahrettin pehlivana kuzu, ikinci olan Kıbrıslı Cevdet pehlivana ise gümüş bir tabak armağan edildi.

Güreşlere katılan pehlivanların çoğu Türkiye'de pehlivanlık yapmış, hatta kimisi şampiyonluklar kazanmış işçiler. Sosyalist ülkelerde olsa, sanat ya da spor, bir dalda başarı göstermiş işçilere her türlü ilerleme olanakları açıktır. Bizim yetenekli işçi köylü pehlivanlarımız da, kendi kendilerini yetiştirip, onlara olanak tanımayan düzene karşı savaşan grevci kardeşleri için güreşiyorlar. Ata sporu geleneklerini işçi sınıfının savaş geleneklerine katıyorlar.

BAĞIŞ KAMPANYASI

İTİB'li militanların, fabrika ve dil okullarında rozet dağıtma ve bağış toplama eylemleri düzenli olarak sürüyor. Calwin, Limitex, Laura, Ella—Ra, Zilci Brothers, Kafro, Lella, Asım Brothers, Havva—Nâzım, Fanita ve Lido dikimevi işçilerinin, Dalston'daki pazara ve sinemalara gelen işçi ailelerinin ve Londra dil okulu öğrencilerinin bu haftaki bağışlarından sonra, Maden—İş'e iki posta halinde 500 pound gönderildi. İşçilerimiz her cuma düzenli bağış yapmaktadırlar. Bu haftaki bağışlar arasında bir de altın yüzük vardı.

Maden—İş'le dayanışma için afişleme de durmaksızın sürdürülüyor. Bu arada iki İTİB militanı polisçe tutuklandı. Tutuklananlar ertesi gün serbest bırakıldılar.

Ayrıca, Birmingham'da MTİB, Maden—İş yararına yabancıların da katıldığı geniş bir eğlence düzenledi. Loughborough ve Leicester'de, EMTİB film gösterileri ile grev için bağış topladı. Önümüzdeki hafta da Leeds Trades Council Club'da grevciler yararına bir gece düzenlenecek ve konuklara grevi anlatan bir piyes sunulacaktır.

Kınalı Kuzu

İki işçi MESS'e karşı sınıf güreşindeki kardeşleri için güreşiyorlar.

Pehlivanlar er meydanında

El işleri satışı masası

Grevcilerin yararına köfte ekmek ve ayran satışı

Baspehlivan Bursalı Fahrettin ve ikinciliği alan Kıbrıslı Cevdet Pehlivan.

OKUYUCULARIMIZ YAZIYOR

Yaşam dayatıyor

İkinci MC'nin aldığı güven oyu geçersizdir. Emperyalizmin ve yerli gericiliğin, işbirlikçilerin çeşitli oyunlarıyla, hükümete çöreklendiler.

2. MC halkımıza karşıdır. Onun istemlerine karşıdır. Halkımız demokratik bir hükümet istiyor. Bu nedenle 2. MC'yi alaşağı edecek her eylem demokratiktir ve zorunludur.

Savaşımın başını proletarya çekiyor. Tüm ilerici, devrimci güçler işçi sınıfının etrafında örgütleniyor. "Birlik" yönünde olumlu gelişmeler var.

CHP, anti—komünizm, terör...vb. tuzaklara düşmemelidir. Halkımız, CHP'ye ulusal bağımsızlığı, barış, demokrasi, özgürlük yolunda destek vermiştir. CHP yöneticileri bunu unutamazlar. Meclis içinde ve dış eylemlerde görevlerini yapmalıdırlar.

2. MC'nin alaşağı edilmesinde, genel grev etkili bir silâhtır. Halkımızın en geniş desteği sağlanmalıdır. Maocuların ve Türkeşçi komandoların bombalı, soygunlu, cinayetli provokasyonlarına karşı uyanık olunmalıdır.

Anti—emperyalist, anti—faşist, teröre, cinayetlere, enflasyona, işsizliğe, pahalılığa karşı savaşım verecek; NATO'dan çıkacak, emperyalizmle yapılan ikili anlaşmaları yırtacak, köklü tarım reformu yapacak; Kürt halkına eşit haklar sağlayacak bir ilerici hükümet oluşturma platformunda, tüm ilerici güçler bir forumda toplanmalıdırlar. Bu forumda, platforma yönelik öneriler ele alınmalı, ortak istemler ve savaş biçimleri saptanmalı, bunu gerçekleştirecek bir örgütlenmeye gidilmelidir.

Tüm ilerici partiler, sendikalar, meslek örgütleri, kadın ve gençlik örgütleri bu amaç için seferber olmalıdırlar. Bu zorunludur. Faşizmi yenecek, demokratik bir yönetimi oluşturacak direnişin, yığınsal ve örgütlü olması zorunludur.

Ordu içindeki ilerici unsurların temizlenme eylemleri, çok önemlidir. Buna karşı savaşım yükseltilmelidir. Ordu içindeki yurtseverler ulusal demokratik cephe içindeki yerini almalıdırlar.

TKP'nin önerilerini iyi değerlendirmek gerekiyor. Halkın en geniş eylem birliği meselesi, tüm ciddiyeti ve ivediliğiyle gündemdedir. Gün TKP'nin gösterdiği hedefler yönünde eylem günüdür.

Mehmet Savaş, Londra

BAŞKALIK VAR

Özlem ve umut
Daha bir başka artık
Yakıyor genizleri
Ağır ağır yükselen
bir hazırlık
Öbek öbek ezberleniyor
Enternasyonal
Yıllardır bunu beklermiş
sabahlar.
En güzel türküler
sürüldü
namluya
Sabahlar suskun
ve acımasız
Türkiye bir nabız,
atıyor.
Damar damar kan
fışkırdı—fışkıracak
ve Güneş
biliyor ki artık
daha bir başka
doğacak.
Beyinler
ve yürekler
Kollar, bacaklar, eller
ve gözler
birer şah damar
Gösterge yükseliyor
Patladı—patlayacak
Tohumlar filizlendi
tomurcuklar bezendi
Türkiyem
bir tomurcuk
Ve kabuk
Çatladı—çatlayacak

Mehmet Savaş, Londra

Yaz Taarruzu coşkuyla sürüyor

Yaz Taarruzu 6. haftayı da hedefleri aşarak başarıyla doldurdu. En çok bağış yapana 5. hafta Kızıl Ordu marşları albümü, 6. hafta ise yağlıboya bir Sovyet tablosu armağan edildi.

Sonuna yaklaştıkça bıkkınlık doğabileceği akla gelirken, tersine, her pazar toplantısı bir öncekinden daha coşkulu, her hafta toplanan bağış bir öncekinden daha yüksek oluyor. Kimi üyeler verdikleri sözün ötesine geçerek örnek bir davranış gösteriyorlar. Özellikle 6. hafta toplantısı en yığınsal, en coşkulu ve en çok bağış yapılan toplantı oldu.

Leeds'de de YTİB'in düzenlediği, İranlı ve Türkiyeli ilericilerin katıldığı pazar toplantısında Yaz Taarruzu'na önemli katkı yapıldı.

New York'dan yükselen ses

Biz, öğrenimlerinin bir bölümünü Amerika Birleşik Devletlerinde sürdürmekte olan Türkiyeli öğrenciler, Avrupa'daki Türkiyeli işçilerin ilerici yurtsever gazetesi olan İşçinin Sesi'ni sürekli olarak okuyoruz. Türkiye ve Avrupa'daki gibi, burada da bizler, ilerici yurtsever öğrenciler olarak her türlü serüvenci, sapık akımlara, özellikle Maoculuğa karşı savaşımımızı sürdürüyoruz. Devrimci süreç içerisinde faşistlere karşı verilen anti - faşist ve anti -emperyalist savaşımın yansıra, solda görünüp pratikte faşistlerin yanında yer alan Maoculara karşı verilecek savaşımın önemine ve güncelliğine inanıyoruz. Her türlü bilimsel açıklıktan yoksun bir teorinin savunucuları olan ve Türkiye'deki başarısız deneylerinden hiçbir ders almaksızın böyle bir maceraya devamları, Türkiye'deki işçi ve köylülerin devrimci savaşımına zarardır. Türkiye'deki sürekli yükselen devrimci savaşımın sürekli yanında, savaşın içinde olduğumuzu belirtiriz.

Y.S., New York

15 GÜNLÜK DEVRİMCİ İŞÇİ GAZETESİ
İŞÇİNİN SESİ
SAHİBİ İNGILTERE TÜRKIYELI ILERICILER BIRLIĞI
YAZIŞMA ADRESI 56 Mansfield Rd ILFORD ESSEX ENGLAND
MASRAFI 15 p. Yıllık Abone 6 £ (sterlin) (Almanya için 30 DM)
BASKI Anvil Printers Limited (T.U.)